

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek

w sprawie z odwołania J. K.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 5 maja 2025 r.,
wniosków ubezpieczonego z dnia 8 lutego 2025 r. i z dnia 24 marca 2025 r.
o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego: Renaty Żywickiej, Roberta Stefanickiego
i Ewy Stryczyńskiej od rozpoznania sprawy sygn. akt I USKP 139/23,

**wyłącza od rozpoznania sprawy I USKP 139/23 sędziów Sądu
Najwyższego: Renatę Żywicką, Roberta Stefanickiego i Ewę
Stryczyńską.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik odwołującego się pismem skierowanym do Sądu Najwyższego, Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wniósł o wyłączenie: sędziego Sądu Najwyższego Roberta Stefanickiego i Renty Żywickiej (pismo z dnia 8 lutego 2025 r.) oraz Ewy Stryczyńskiej (pismo z dnia 24 marca 2025 r.) od orzekania w sprawie I USKP 139/23 z powołaniem się na art. 49 § 1 k.p.c. i art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznawany wniosek jest uzasadniony. Sąd Najwyższy przypomina bowiem, jak czynił to już wielokrotnie, między innymi w postanowieniach wydanych w sprawach: I USK 326/22, I USK 210/22, I USKP 139/23 (wniosek o wyłączenie Agnieszki Żywickiej) oraz I UZ 15/23 (oraz wielu innych), że w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 (OSNK 2000 nr 2, poz. 1 i OSNC 2020 nr 4, poz. 34) przesądzono, że nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek KRS ukształtowanej w składzie i trybie przewidzianym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. Uchwała z chwilą jej podjęcia uzyskała moc zasady prawnej (art. 87 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym), co powoduje, że każdy skład orzekający jest nią związany.

Odwołując się do szczegółowej argumentacji zawartej w powołanych wcześniej postanowieniach i w pełni ją podzielając, Sąd Najwyższy uznaje również, że nie ma podstaw do twierdzenia, że skutki wynikające z uchwały składu połączonych Izb Sądu Najwyższego zostały zniwelowane wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2020 r., U 2/20 (OTK-A 2020, poz. 61).

Kierując się tą argumentacją oraz opierając się na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c., art. 49 § 1 k.p.c. i art. 52 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

AGM

[r.g.]